

Πώς κλίνεται το ρήμα πτωχεύω;
Εγώ πτωχεύω, εσύ κερδίζεις, αυτός πλουτίζει,
εμείς πεινάμε, εσείς τα τρώτε, αυτοί μας βιάζουν!

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. **μη**

Όσο με εξοργίζουν αυτοί που κατασκευάζουν την Ελλάδα και τον λαό της, Έλληνες και ξένοι, τόσο με συγκινούν -προπαντός οι ξένοι- που κατακεραυνώνουν με επιχειρήματα τις ανοησίες που ακούμε για τους Έλληνες. Σήμερα αναδημοσιεύω με μερικές περικοπές λόγω χώρου, ένα άρθρο της Κάισα Έκις Έκμαν που δημοσιεύτηκε στη σουηδική εφημερίδα Dagens Nyheter, ναυαρχίδας του σουηδικού τύπου, και περιγράφει την κατάσταση στην Ελλάδα αντικειμενικά, κόντρα στην κυρίαρχη προπαγάνδα των ευρωπαϊκών ΜΜΕ (και πολλών Ελλήνων δυστυχώς μεταξύ αυτών):

"Η Ελλάδα βυθίζεται όλο και περισσότερο στην οικονομική κρίση. Η Κάισα Έκις Έκμαν επισκέφτηκε μια παρεξηγημένη χώρα με ένα διερρηγμένο κοινωνικό συμβόλαιο, όπου όλοι συμφωνούν μεταξύ τους. Πώς θα νιώθαμε αν όλα όσα μας ανήκαν πουλιόνταν για να ξεπληρώσουμε δάνεια από τα οποία δεν είδαμε ποτέ όφελος; Αν οι μισθοί μας μειώνονταν στο μισό και τα λεφτά πήγαιναν κατευθείαν σε ξένες τράπεζες; Και αν εμείς, ενώ προετοιμαζόμασταν να ζήσουμε στο όριο διαβίωσης, ως επιστέγασμα όλων αποκαλούμασταν τεμπέληδες και κακομαθημένοι; Αν κάποιος εξοικειωθεί με αυτή την κατάσταση, μπορεί ν' αποκτήσει μια ιδέα πώς είναι να είσαι Έλληνας αυτή τη στιγμή.

Έχω μόλις επιστρέψει από την Ελλάδα. Σε μία χώρα που βρίσκεται σε κρίση επικρατεί μια ιδιαίτερα ατμόσφαιρα. Μια καχεξία και απελπισία, αναμεμιγμένη με την πολιτική αφύπνιση που ακολουθεί μεγάλα γεγονότα. Ξαφνικά, οι χαμηλοί μισθοί και η δυσκολία πληρωμής των λογαριασμών, από ατομικό πρόβλημα του καθενός, απέκτησαν κοινό πολιτικό περιεχόμενο. Ορισμένοι σκέφτονται να μεταναστεύσουν. Άλλοι να ρίξουν την κυβέρνηση. Είναι όλοι αγανακτισμένοι με το ευρώ, με τη Γερμανία, με την κυβέρνησή τους και με τους εαυτούς τους που την ψήφισαν. Ύστερα από μια βδομάδα στην Αθήνα, μπορώ να πω ότι αν ήμουν Ελληνίδα, θα ήμουν κι εγώ αγανακτισμένη. Αυτά που μαθαίνουμε για την Ελλάδα από τις σουηδικές εφημερίδες είναι πάνω κάτω ότι οι Έλληνες δουλεύουν πολύ λίγο και αμειβονται πολύ καλά. Ο υπουργός Οικονομικών της χώρας μας, Άντρης Μπόρι, έχει δηλώσει

ΟΙ ΣΟΥΗΔΟΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ!

Οι Έλληνες δεν είναι εξοργισμένοι μ' ένα αναγκαίο κακό - αλλά μ' ένα μη αναγκαίο κακό

Θ' ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΔΝΤ
ΝΑ ΚΑΤΑΣΠΑΡΑΞΕΙ ΤΑ ΑΚΡΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ;

ότι "οι Έλληνες βγαίνουν στη σύνταξη στα 40". Η καγκελάρια της Γερμανίας Άνγκελα Μέρκελ έκανε έκκληση στους Έλληνες να δουλεύουν περισσότερο και να μην κάνουν τόσο πολύ καιρό διακοπές. Τώρα θ' αναλάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση και θα τους δανείσει ακόμα περισσότερα χρήματα, αυτό θα μπορούσε να βάλει σε μια τάξη τα πράγματα, άρα γιατί διαμαρτύρονται; Τι τραγικός αχταρμάς παραπληροφόρησης! Και τι τραγική έλλειψη αλληλεγγύης προς μία χώρα που οφείλουμε τώρα να υποστηρίξουμε! Οι Έλληνες εργάζονται τις περισσότερες ώρες στην Ευρώπη - 42 ώρες τη βδομάδα σύμφωνα με τη Eurostat, την στατιστική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το μέσο κατά κεφαλήν εισόδημα είναι 803 ευρώ. Το πραγματικό όριο ηλικίας για σύνταξη δεν είναι τα 40 χρόνια, όπως ισχυρίζεται ο Άντρης Μπόρι, αλλά τα 61,4. Πρόκειται δηλαδή για έναν από τους πιο σκληρά εργαζόμενους και ταυτόχρονα πιο χαμηλά αμειβόμενους λαούς της Ευρώπης. Όμως έχουν μια χώρα που εξαρτάται από τον τουρισμό και όχι από κάποια αμιγώς δικιά της μεγάλη παραγωγή. Και μια χώρα με ένα διερρηγμένο κοινωνικό συμβόλαιο. Όπου ο κόσμος δεν εμπιστεύεται το κράτος, ενώ το κράτος δεν παρέχει στους πολίτες του ούτε τις βασικές κοινωνικές υπηρεσίες. Και το οποίο, ως επιστέγασμα όλων, βρίσκεται στη θηλιά του ευ-

ρώ. Κάθε εθνικό νόμισμα μπορεί να παρομοιαστεί με ένα ρούχο. Κάθε χώρα φορούσε μέχρι πρότινος το ρούχο που της ταίριαζε. Μπορούσε να το στενέψει και να το φαρδύνει αν ήταν ανάγκη. Για παράδειγμα, μπορούσε να υποτιμήσει το νόμισμά της σε περίοδο κρίσης, ή να αυξομειώνει τα επιτόκια ανάλογα με τις ανάγκες της. Όταν όμως εισήχθη το ευρώ, όλες οι χώρες έπρεπε ξαφνικά να φορέσουν τα ίδια ρούχα. Μόνο που τα μέτρα των ρούχων πάρθηκαν για να ταιριάζουν σε ορισμένες μόνο χώρες - όπως τη Γερμανία και τη Γαλλία. Για άλλες χώρες, όπως η Ελλάδα, το εν λόγω κουστούμι δεν ταίριαζε.

Η Ελλάδα κυβερνάται για δεκαετίες από δύο "δυναστείες" - τη συντηρητική Νέα Δημοκρατία και το σοσιαλδημοκρατικό ΠΑΣΟΚ, με δύο οικογένειες στην κορυφή, μία στο κάθε κόμμα. Και οι δύο κυβερνήσεις έχουν πάρει μεγάλα δάνεια, αλλά λίγοι ξέρουν τι δρόμο πήραν τα χρήματα των δανείων. Πολλά από αυτά έχουν εξαφανιστεί στη διαφθορά και σε σκοτεινά συμβόλαια. Ταυτόχρονα οι βασικές κοινωνικές υπηρεσίες αποτελούν πονεμένη ιστορία για τον κόσμο. Ένας ασθενής πρέπει να πληρώσει φακελάκι στο γιατρό για να τον φροντίσει, ενώ οι Έλληνες μαθητές χρειάζονται ιδιαίτερα μαθήματα για να ανταποκριθούν στις σχολικές εξετάσεις. Και μέσα σ' όλα αυτά, ήρθε η οικονομική κρίση

το 2008. Η Ελλάδα, η οικονομία της οποίας εξαρτάται από τον τουρισμό, επλήγη ακόμα πιο σκληρά. Υπό άλλες συνθήκες, η κυβέρνηση θα μπορούσε να υποτιμήσει το εθνικό νόμισμα για βγει η χώρα από την κρίση. Όμως μετά την εισαγωγή του ευρώ, κάτι τέτοιο είναι αδύνατο. Η Ελλάδα περιορίζεται από το κουστούμι της το οποίο δεν μπορεί να βγάλει. Κι έτσι το κουστούμι καταστρέφεται - μόνο που αυτό δεν επιτρέπεται να συμβεί, καθώς το ίδιο φοράνε και οι υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι προτιμότερο λοιπόν να πετσοκοφτεί αυτός που το φοράει. Αυτό ονομάζεται "εσωτερική υποτίμηση" και σημαίνει απλά ότι αντί να υποτιμηθεί η αξία του νομίσματος περικόπεται το εισόδημα του λαού. Οι μισθοί θα συμπιεστούν και μεγάλα τμήματα γης θα ιδιωτικοποιηθούν. Παραλίες, αεροδρόμια, εθνικές οδοί και κατά το ήμισυ όλες οι δημόσιες επιχειρήσεις θα ξεπουληθούν.

Ορισμένες ελληνικές λέξεις στριφογυρίζουν επίμονα στο μυαλό μου. Μία από αυτές είναι ο "Ισημερινός", που σημαίνει Εκουαδόρ. Ο πρόεδρος του Εκουαδόρ, Ραφαέλ Κορέα, ήταν ένας μεγάλος ήρωας για την πλατεία. Τρεις στους τέσσερις Έλληνες επιθυμούν η Ελλάδα ν' ακολουθήσει το παράδειγμα του Εκουαδόρ και της Αργεντινής: να κηρύξει στάση πληρωμών του χρέους. Ένας στους τέσσερις θέλει να φύγει η χώρα από το ευρώ. Αυτό που πρέπει να καταλάβει κανείς είναι ότι οι Έλληνες δεν είναι εξοργισμένοι με ένα αναγκαίο κακό - παρά με ένα μη αναγκαίο κακό. Το πακέτο στήριξης που δόθηκε στην Ελλάδα δεν επιλύει την κρίση, παρά αναγκάζει τη χώρα να βυθιστεί βαθύτερα σ' αυτήν. Αντί να γίνουν επενδύσεις στην ύπαιθρο, να φτιαχτεί κάποια παραγωγή που να μην βασίζεται στον τουρισμό, να χτιστεί κράτος πρόνοιας και να γεμίσει ο λαός αισιοδοξία, περικόπτονται τα εισοδήματα του κόσμου. Το ΔΝΤ, διαβόητο για τις πολιτικές λεηλασίας του στον τρίτο κόσμο, τα μάζεψε και έφυγε από τη Λατινική Αμερική. Τώρα κατασπαράσσει τα άκρα της Ευρώπης. Θα το αφήσουμε αυτό να συμβεί;"

Κάισα Έκις Έκμαν

<http://www.dn.se/kultur-noje/debatt-essa/kajsa-ekis-ekman-nar-eurokostymen-inte-passar>

Καλό! Ο πελάτης στο σούπερ μάρκετ βλέπει έκπληκτος ένα σκύλο να σέρνει το καρότσι με τα ψώνια. Προσπαθώντας να συγκρατήσει την έκπληξή του, χτυπάει ένα-ένα όλα τα πράγματα και ανακοινώνει την τιμή στο σκύλο. Σα να μη συμβαίνει τίποτα, ο σκύλος βγάζει μια πιστωτική κάρτα και τη δίνει στον υπάλληλο. Η πληρωμή γίνεται κανονικά και ο σκύλος σέρνει το καρότσι έξω όπως θα έκανε κάθε δίποδος πελάτης. Ο πελάτης αποφασίζει να ακολουθήσει για λίγο το σκύλο για να δει τι άλλο θα κάνει στη συνέχεια.

Τον παίρνει από πίσω, λοιπόν και τον παρακολουθεί εμβρόντητος να πηγαίνει στο χασά-

πη, στο περίπτερο και στο φούρνο, πληρώνοντας πάντα κανονικά και σέρνοντας το καρότσι του γεμάτο ψώνια. Αφού τελειώσει τα ψώνια, πηγαίνει μπαίνει στο σταθμό του τραίνου, χτυπάει εισιτήριο και βάζει το καρότσι του στο συρμό. Ο φίλος μας πάντα από πίσω.

Ο σκύλος κατεβαίνει σε κάποια στάση και σέρνει το καρότσι του μέχρι ένα σπίτι, του οποίου χτυπάει την πόρτα. Ανοίγει ο ιδιοκτήτης, μπαίνει μέσα ο σκύλος κι ακούγονται βρισιές.

- Α, να χαθείς παλιόσκυλο, με ξύπνησες μεσημεριάτικα...

Απορημένος περισσότερο από ποτέ, ο φίλος μας χτυπάει κι εκείνος το κουδούνι. Στην

πόρτα ξεπροβάλλει ένας αγουροξυπνημένος, θυμωμένος τύπος.

- Συγγνώμη, γιατί το βρίζετε το σκυλί σας; Είναι τόσο έξυπνο! Κρίμα δεν είναι;

- Ωωχ, άσε με κι εσύ φίλε, πάλι ξέχασε τα κλειδιά του...

Ακόμη ένα: Μπαίνει ένας μεθυσμένος σε ένα μπαρ, πλησιάζει μια κυρία και της λέει:

- Έλα σπίτι μου να κάνουμε σεξ μέχρι το πρωί!

- Σας παρακαλώ, τι με περάσατε, για καμιά πόρνη;

- Γιατί κυρία μου, ποιος μίλησε για λεφτά;